

YÜRÜ DUR BOYA

Gültekin Emre 1951 yılında Konya'da doğdu. Ankara Üniversitesi DTCF Rus Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdi (1974). İlk şiiri *Türkiye Yazıları* dergisinde yayımlandı (1977). 1980'den beri Berlin'de yaşıyor. Toplu Şiirleri *Küçük Deniz*'den (2009) sonra *Çınlama* (2010), *Çiğerpere* (2011), *Merkezkaç* (2011), *Berlin Şiirleri* (2012), *Göç/tük* (düzyazı şiirler 2011), çocuk şiirleri *Tut Elimi Anne* (2011), *Tut Elimi Baba* (2013) ve Hulki Aktunç'la birlikte oluşturdukları *Opus* (2012) yayımlandı.

Öteki Kitapları: *Üç Yüz Yıldır Türkler Berlin'de* (1983), *Yarım Damla: Almanya'daki Türk Şiiri Antolojisi* (1993), *Türk Edebiyatında Berlin* (2003). Öykü Seçkisi: *Kadın Öykülerinde Avrupa* (2010). İnceleme-Eleştiri: *Kardeş Fırtınalar* (2007), *Kardeş Alevler* (2009). Günlüklerini kapsayan *Kardeş Günlükler* (2011), resim, ressam, sergi yazılarından oluşan *Kardeş Resimler* (2012), şiir-şair yazılarının son halkası *Kardeşim Gurbet* (2015) yayımlandı. 1956-1980 arası Ankara yaşamını *Yitik Kent Ankara*'da (2008) bir araya getirdi. *Posta Şiirleri Antolojisi* (2003), *Yol, Yolcu, Yolculuk Şiirleri Antolojisi* (2006), *Yasaklar Kitabı*'nı (2014) hazırladı. Ödülleri: *Düşkuyusu*'yla Orhon Murat Arıburnu (1991), *Taşı Sula*'yla Ceyhun Atuf Kansu (1996), *Çınlama*'yla Arif Damar Jüri Özel Ödülü (2010) ve *Opus*'la Yunus Nadi Şiir Ödülü'nü (2013) aldı.

*Gültekin Emre'nin
YKY'deki kitapları:*

Siyaha Elveda (1993)
Yarım Damla: Almanya'daki Türk Şiiri Antolojisi (1993)
Türk Edebiyatında Berlin (2003)
Kardeş Fırtınalar (2007)
Kardeş Alevler (2009)
Küçük Deniz: Toplu Şiirler (2006-1977) (2009)
Yürü Dur Boya (2016)

Gültekin Emre

YÜRÜ DUR BOYA

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 4537
Şiir - 337

Yürü Dur Boya / Gültekin Emre

Kitap editörü: **Murat Yalçın**

Kitap tasarımı: **Mehmet Ulusel**
Grafik uygulama: **Gülçin Erol Kemahlıoğlu**

Baskı: Acar Basım ve Cilt San. Tic. A.Ş.
Beysan Sanayi Sitesi, Birlik Caddesi, No: 26, Acar Binası
34524, Haramidere - Beylikdüzü / İstanbul
Tel: (0 212) 422 18 34 Faks: (0 212) 422 18 04
www.acarbasim.com
Sertifika No: 11957

1. baskı: İstanbul, Ocak 2016
ISBN 978-975-08-3533-9

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2015
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 142 Odakule İş Merkezi Kat: 3 Beyoğlu 34430 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

RÜZGÂRGÜLÜ

- 9 • Hadi Gece Olsun
- 10 • Martı Gölgesi
- 13 • Gelir
- 15 • Başucu Gurbet
- 16 • Kar Gülüşü
- 17 • Çatlak Çatılar
- 18 • Rüzgârgülü
- 22 • Uzak Kıyı
- 25 • Dağınık Telaş
- 26 • Eksik Taş
- 28 • Evde
- 30 • Uzun Yol
- 32 • Aşıboyalı
- 34 • Şarap Çürüğü
- 39 • Dil Yangını
- 41 • Azgın Ayazma

KAYIP VALİZ

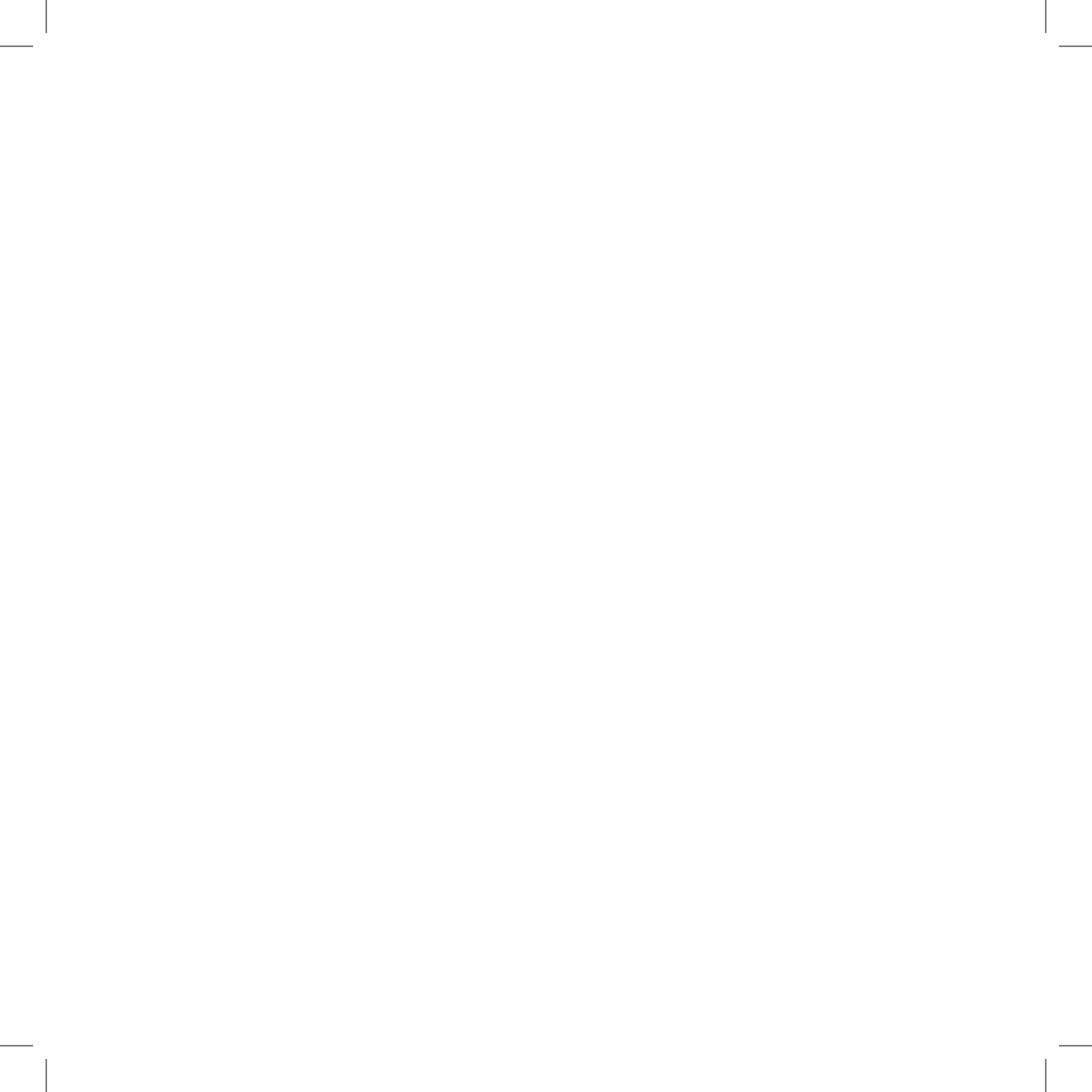
- 45 • Kanalın Kamı
- 54 • Kayıp Valiz
- 62 • Ağıt Niyetine Gazel

CEMRE GAMZESİ

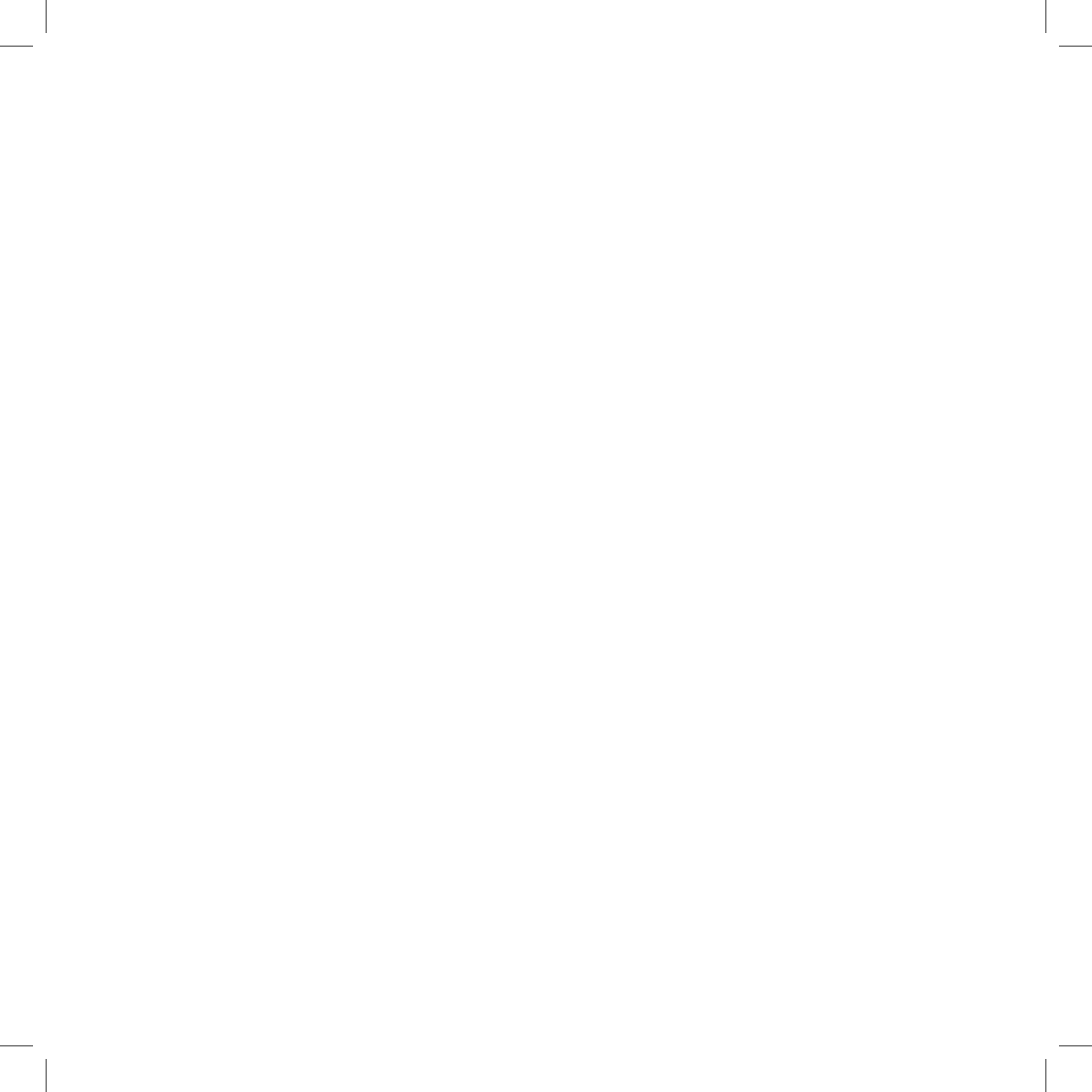
- 67 • Ters Notlar
- 69 • Yürü Dur Boya
- 72 • Cemre Gamzesi
- 75 • Bir Yaz Gecesi Cinneti
- 77 • Sofra Örtüsü
- 80 • Ses

SUS VE DİNLE

- 83 • Unutma Günleri
- 84 • Tekin Değil
- 86 • Seni Bilmem Ama
- 90 • Eksik Yüz
- 94 • Sus ve Dinle
- 96 • arış itingi
- 98 • Merhaba Şiir

RÜZGÂRGÜLÜ

HADI GECE OLSUN

Uzak ıslık durdu geçmişimin kapısında, kapısında ömrümün
Kurşunlar gelip geçti başımın üstünden, üstünden gençliğimin
Solgun bir gün dönüp baktı yolun sonuna, bu kavga ilk günkü gibi
Annem korku içinde rüya bile göremezdi, ne yaşadı düş kuracak

Sen gidince rüzgârın gölgesi kaldı balkonda, senin hayalin
Boşluğunu dolduracak bir şey aranıp duruyorum, yokluğuna sarılıp
Martımız da gitti seninle kona göçe gemi direkleriyle
Hep bakıp durduğumuz bahçeyi suladı yağmur iç çeke çeke

Sen ordasın küçük bir adanın (odanın) tozlu yollarında
Baba toprağındaki geçmişe gidiyorsun hüzün sağanağında
Gecelerin uzak bir gezegene göz kırıyor
Elim boş bir avlu, denizi kurumuş bir düş

Narı, inciri çoktan meyveye durmuş bir bahçe
Balkonda düş kuruyor resmin, öyle iştahlı
Sen gidince saçını taramayı unutan yel de çekip gitti
Kaldırım değiştirdim gölgeni bulmak için

İçimdeki seni çıkarıp koydum karşıma
Gece olsun dedim hadi gece olsun

MARTI GÖLGESİ

Tut elimi şimşir gölge, tenin gümüş gülüş
İçinde özçekimden sedef kolye dokun bak yüreğime
Bu martı sensin işte, öpüşen denizle

Gece değil gündüz de inci gerdanlık, sevince
Saçları uzun bir hece bu aşk dolu rüyada, es geçme
Bu yol işte çok edalı, çok odalı, soluk soluğa

Yaz gelse de kış olsa da aynı, sen ordasın
Kıyıda yaşanıyor her şey, geriye ne kaldıysa kaldı
Bırak öyle kalsın her şey, yaşadığımız gibi

Bahçesi güzel ev, öyle düşlerimde
Akdeniz köpüğünden bir mabet o çünkü
Günbatımında yıkanan güneş
Şarap rengi akşamlara kardeş

İşte sana onu diyorum:
Bu denizin göğsü kabarıp kabarıp iniyor ama hiç de huysuz değil
İçinde balıkların horon teptiği gümüş bir tepsi sanki
Üstüne öyle bir çilingir sofrası kur ki
Hanelere ay doğsun bakır kırmızısı

Domatesin vatanı neresidir, bunu bilmeyecek ne var deme
Peki çileğin yararlarını söyle bakalım demir ve fosforu anladık da

Zeytin ağaçları da kanser olurmuş, duymuş muydun bunu
Budanarak gençleştirilmiş anagövde, sonra hayata yeniden tutunurmuş en derinden
İşte şu dalda gördüğün en iri zeytine serçeler gözleri gibi bakıyor

Martıların sofrasında neler olabilir, şaraba banılmış o yaman gecelerle birlikte
Elim ayağım kızıl gül kokusu, bir yanım ilkokulda harf ezberler seninle

Saçlarına gül takılı bir öğleden sonrası balık ve şarap
Balkonda dondurma yerken gözlerinde şarkıya durur yakamozlar

Martı yalnızca bir martı değildir her zaman
Bulutlar dağılınca gök güzel görünür
Bahçede güller varsa o ev daha güler yüzlüdür

Çocukluğun oldu mu diye soruyorum
Arıyorum asıl yurdunu, otları kurumayan baba toprağını

Kırlangıçlar kaç yıl yaşadıklarını bilmezler, kartal değil onlar
Patatesin vatanını biliyoruz da
Karpuzun nereli olduğunu gel de bil

Çekik gözlü geceler yosun tutmuş
Denizi çekilmiş kasaba eskisi kimi mahalleler
Yürüyoruz birlikte gördüğümüz bir rüyanın içinde
Çiçekleri kurumuş bir sevda değil bu çünkü

Sonra
Herkes yetim ve öksüz hayat karşısında

GELİR

Ölüm oruçtur hey hey yaşını belli etmeden çat kapı
Ayakları süzme gök, gözleri velfecir yanardağ demeye gelir

Bu nasıl bir yas, tüm hatıralar silme emekli
Önümde yamuk bir ufuk, ip atlayan atlar kışneye kışneye gelir

Yapıştım yakasına dikiş tutmaz güllerin, günlerin, mevsimlerin
Nerde olsa tanırım telekleri yolunmuş sözleri demeye gelir

Ne çok içi boş ceviz, kansız rüya, yarası çoktan solmuş infaz
Oysa şurada yaşayıp giden bir yakamoz yalnızlığını savunmaya gelir

Bir akşam olmak üzeredir, bir akşam her şeye iyi mi gelir
Bu kör bir yol mudur ölü gözü mosmor düşlerin görüp durduğu demeye gelir

Ölüm hep genç, ömür ise çok yaşlı, güzün gözünde kalmadı damlataş mağarası
Hiç kimseye hiçbir şey anlatamadığın geçmişin dik merdivenleri gelir

Acısı dilimin ucunda yeni gibi duran ve çoktan eskimiş resimler
Pimi çekilmiş rüyalar yok, alıp başını giden iç denizler geri gelir

Bu bir Boğaz manzarası hiçbir sulu boyanın heveslenmediği
Işıklar içinde bir gölge, suyun ağladığını herkes bilir, zaman canı isteyince gelir

Aslına benzer aslan gibi gelecek, yıpranmış haritalar gelir geçer
Taş taş üstünde dans eder, Boğaz'dan neler neler geçiyor demeye gelir

Orası anadilini unutan gurbet mi hey hey, sırası mı sınırın, sinirin
Biz daha ölmedik, dur bakalım daha neler neler göreceğiz demeye gelir

BAŞUCU GURBET

O masalı biliyorum, çıkmaz sokağı da
Dolu bardağın boş olduğunu
Kuruyan şu derenin bir zamanlar
Alnı açık şarkılar söylediğini

Dağın başı dumanlı, kuyu susuz
Ağaçları yaşken eğ, yaşlanınca kes
Kesilmesin diye ağaçlar yürü
Dayak ye, öl

Bu bir rüya değil, ya, bu bir rüya değil
O geceleri biliyorum, karanlığın aydınlığını
Aşkın durup dururken bitmediği sofraları
Boş bardağın dolu halini

O sokakları biliyorum aşınmış, yorulmuş
Pencerelerdeki perdeler kirli, tozlu, haylaz
Kapılar ardına kadar kapalı, kilitler yas tutmaz
Ah gurbet, başım başım

KAR GÜLÜŞÜ

Kar yorgunu gece, bu böyle olmayacak
İçimdeki su sere serpe, çekiştire çekiştire

Sabah rahvan kısrak, gök de usanır
Geç geceyle yüz yüze, yolcu ettim elimi

Bu bir şey değil, daha değil, cüce etim
Yıldız köpüğü, öpülünce kanar
Dokununca ağlar

Kasnak ağrısı, sağdım sarı sabrın ayazını
Kaş yangını, dursaydı şurda kuşların düğün alayı

Bu haylaz hava, akşam olacak birazdan
Yaz gelse de kışın kirpiğine tünesem
Bıyıklarım buz tuttu gölgede
El etek öper güz, gözüm arkada kalmaz

Kar gülüşü sandım ölümü
Uzundu basıp giden geminin direği
Sanki yolcu, kanadı kırık ayna

Boğulunca anladım hayatı

ÇATLAK ÇATILAR

Yol durmadı, kıpırdayan hayattı, az gidilen uz gidilen
Karşıdan gelen başka bir rüyaydı az görülen çok özlenen
Kaşını kaldırıp duruyor başında kar kalmamış dağlar
Gözü kara günleri nerede o denizlerin, korsanların

Ya bu sabıra ne demeli atların gemlerine asılıp duran
Ya bu bir ayağı çukurda savaş görmüş bunca fotoğrafı ne yapmalı
Duvarlar örülüp duruyor duvarlara karşı kaşı gözü mosmor
Islık ormanları kimleri çağırıyor ağzı var dili yok gecelerde

Ya bu ayazı bol gecelere katlanırsınız leylek yavruları
Ya kendinize yeni bir baca bulursunuz onca anten arasında
Eski konsollara kıyamayan bir kuşak dolaşım dışı
Hadi biraz hava alalım düşlerin koynuna girmeden

Kışa değil, yaza sözüm yok ama bu güzel güze ne oluyor
İnciri bir yana bırakalım da zeytine taç giydirmemek olur mu
Ayrıkotları değil ama Girit mezeleri şen gönüllere su serpmez mi
Mübadele kuşları da yuva yaparmış eskiden Ayvalık evlerinin çatılarına

RÜZGÂRGÜLÜ

Unutulmuş bir şiir antolojisinin sararıp solmuş kapısı penceresi
Soluksuz kalmış soğuk bir kış gecesinin ebelenmesi, elma dersem
Bu şehre bir daha hiç kar yağmayacak belki de, armut armut

Umut mu, evet umut

“Bilirsin bizim memlekette çok söz az iş olduğundan sonu ne olur bilinmez
Günler nasıl hızlı geçiyor bir bilsen, alev alev o gözler, yüzler, geçmişler
Saatler, ah o sadet nedir bilmeyen saatler, kürsülere çıkıp bağırıyor basbayağı”
Günler gemi değil gam yükü, batsa da kurtulsa, yani gözü doysa boş rüyaların

“Yıl bitti bitecek,

İçimin o bozbulanık halleri: ‘yaprak döken’ yanımla, ‘bahar bahçesi’ yandaşım”
Ülkeler, şehirler, köyler, çekip gitmiş denizler arasında başıboş bir gezginim

Çocuklukta başlanır “ölenle ölünmüyor” taksitlerinin ödenmesine

Ya, anne baba, hadi gelin artık, sobe, çatı uçuran fırtınalar, rüzgârgülleri
Gözüm yok sizde, hadi elim sende oynayalım yurtsuz martılarla

Evet, unut, unutmak iyidir kalbi ikiye bölen okun şaşkınlığını, kanın kanamasını
Dönüşü olmayan gece sefasına benzer denizin yalnızlara sığınması
Sığırcık sığacak yer arar leyleğin ömrüne baka baka tahtalı köyü boylamadan

Yıl bitti bitiyor

Son değil ay sonları ay başları, zar atımı akşam alacakları
Bahçelerin talanı, ağaçların düşük yapan yaprakları, havuzları boğan ilaçlı sular
Hacivat'ın gözüyle nedir bu memleketin hali, rezaleti, çenesi düşük duruş
Gölge durmuyor yerinde, dehşet saçıyor yalan fotoğraflarını görünce

Nasıl unutulur yarın dün yok olup gitse de bir şeyler söyleye söyleye
Gelecektir belki de saf bir rüya uykusunu iyice alamadan haktan, hukuktan